

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

In fața unei molime a veacului

Vorba înțeleaptă din bătrâni, «*Paza bună păzește primejdea rea*», o zice în numărul de față al ziarului nostru, în corespondența dela Satulung de lângă Brașov, unul dintre parohii locali, îngrijorat, dar ferm decis a se oști împotriva sectarismului și a-l combate cu armele cele mai potrivite.

În legătură cu cele expuse de activul nostru paroh, și cu alte articole ce se publică tocmai acum în chestiunea sectelor din România, credem că e bine să reținem și cuvintele unui inspector general școlar, căruia i s'a dat să vadă cu ochii săi proprii cazuri de sectarism cu totul neașteptate, petrecute la examene și serbări școlare din timpul mai nou.

Inspectorul general școlar, dl V. Păcală, ocupându-se adecă în Revista gen. a învățământului (Nr. din Martie 1927) de unele *Valori morale nesocotite în educația națională*, la sfârșitul studiului său scoate în evidență câteva judicioase încheeri, pe care cititorul le va găsi în altă parte a ziarului nostru, sub titlul de *Sectele în România*.

În reviste, ziare și cărți mai nouă, scriitorii noștri și alți intelectuali fruntași își privesc astfel ca datorie de creștini și buni cetățeni să revie stăruitor asupra mișcării sectelor, care năpădesc tot mai îndrăzneț unele ținuturi ale României, turburând liniștea sufletească a satelor și orașelelor, și alcătuind primejdie în perma-

nență atât pentru biserică, cât și pentru stat.

Multe și variate sânt mijloacele de combatere și stavilire a sectarismului turburător de spirite, — dar nu toate mijloacele sânt la fel de prielnice. Cel mai efectiv rămâne și de aici încolo mijlocul care l-am mai amintit, adică: *evangelizarea ortodoxă*, în scop d'a formă și a întări conștiința de creștin în lumina învățăturilor de neînlocuit ale Mântuitorului.

Multe sisteme filosofice, creații tridite de ale gânditorilor de frunte, înainte și după Hristos, s'au înălțat și s'au năruit fără să poată mulțumi și împacă puterile sufletului omenesc. Evanghelia însă, filosofia Mântuitorului, trăește vie, luminând și alinând în șirul veacurilor. Năvală, îndreptată împotriva acestei filosofii, se deslănțuie când mai năpraznică și pe față, când mai vicleană și în taină.

Au stăpănit vremuri de jale, în care duhul creștinesc a slăbit, și împreună cu el a scăzut și puterea așezămintelor menite să apere și să susție bună starea morală și materială a unui neam.

Și au sos't alte vremuri, când binele și dreptatea, după muncă și jertfe, au ieșit biruitoare și au înfrânt puterea brutală, răutățile și violența.

Astăzi, noul pericol pornește din țara sovietelor și a misticismului și, încurajat din America, bate la porțile României. În fața primejdiei, lucrarea salvatoare are să intervie în toate colțurile țării. Clerul nostru va turna în suflete, după pildele din trecut, lumina și mângăere, pe calea arătată de dumnezeescul

Învățător, talmăcind câte o poruncă sau o învățătură nu în cuvinte multe și pompoase, ci în vorbe puține și cu înțeles, în care să se cuprindă totdeauna o cugetare folositoare și nouă pentru cel ce o aude.

Cercurile religioase preotești au avut și până acum partea de seamă în munca de apropiere între evanghelie și viață. Vestind evanghelia, la întrunirea cercurilor și la alte bune ocazii, contribuim mereu la încheierea unității obștei bisericești, asupra căreia se năpustesc sectanții ispițiți tot de evanghelie, de cartea sfântă pe care ei o restălmăcesc potrivit scopului urmărit.

Însușirile firești ale țaranului român au fost mult lăudate de înaintașii vechi și de contemporanii noștri, bunele și alesele însușiri va să zică există; — ear factorii trebuincioși pentru îndeplinirea unei opere de evanghelizare îi avem, și școalele noastre îi vor sporî an de an. Roadele bune prin urmare nu pot să întârzie sau să lipsească cu totul; căci, taina succesului nici aici nu este alta, decât munca bine socotită și stăruitor săvârșită.

Reuniunea Femeilor române din Sibiu, întrunite în ședință solemnă la 14 Martie a. c., sub președinția dnei Catinca Bârseanu, luând act cu mare însuflețire de ratificarea tratatului unirii Basarabiei de către Italia, a adresat telegrame de felicitare și admirare dlor: prim-ministru gen. *Averescu*, marchizului *Durazzo*, și gen. *Rășcanu*, guvernorul Basarabiei. Ca răspuns la urările aduse de Reuniune, toți cei felicități au trimis, la adresa dnei prezidente Catinca Bârseanu, telegrame de călduroase mulțămiri.

FOIȘOARA

Conferența mondială pentru Credință și Organizație

(Informațiuni)

Congresul Bisericii episcopale (anglicane) din America, întrunit în Cincinnati la 1910, a lansat ideea unui Congres mondial pentru Credință și Organizație, în scopul de a pune în discuție problema unirii bisericilor pe o nouă bază decât încercările, întreprinse în decursul istoriei recente și mai vechi. Congresul american a ales o comisie de 7 episcopi, 7 presbiteri și 7 mireni. Făcând pregătiri și o întinsă propagandă, Congresul contemplat s'a întrunit în Geneva, Elveția la 12—20 August 1920. Au participat la acest Congres patruzeci de neamuri și 70 biserici autonome. Biserica papistă încă a fost invitată, dar n'a participat.

Biserica ortodoxă a avut reprezentanți pe Mitropolitul de Seleucia, Mitropolitul Odessei,

Episcopul Timocului, Arhimandritul Georgieff din Bulgaria, Profesorul Alivisatos din Atena, Profesorul Sokolof Rusia și Dragomir Demetrescu din București.

Congresul din Geneva a fost deschis de către bătrânul Episcop Herzog al vechilor catolici, cu o scurtă vorbire și cu rugăciunea Tatăl nostru. Episcopul Brent din America a expus scopul Congresului. Printre corifeii acestei conferințe s'a remarcat Episcopul Gore stabilind raportul dintre bisericile episcopale și protestante față de unitatea Bisericii. Alți teologi au arătat locul Bibliei și al simboalelor de credință în raport cu reunirea bisericilor. Din partea ortodoxilor s'a rel'efat Arhimandritul Papadopoulos (actualul Mitropolit al Atenei). Protestanții și-au fixat punctul de vedere în conformitate cu precizările lui August Sabatier, în celebra sa scriere *Religii de autoritate și religia Spiritului*.

Congresul a apreciat importanța participării Bisericii ortodoxe, iar la 19 August membrii lui au asistat la sfânta liturgie, săvârșită în biserica rusească, rămânând profund impresionati de simplitatea și măreția acestei liturgii.

S'a ales apoi un comitet de continuare și s'au luat dispoziții pentru publicarea unor broșuri de propagandă către toată lumea creștină. Numărul lor e destul de considerabil. În românește n'avem decât scurte informații, prin publicațiile bisericești, astfel că acest curent trece pe alături noastră, dacă nu ne vom interesa de el.

Subiectele puse în studiu în toată lumea creștină au ajuns în stadiul de a se putea convoca un nou congres, al cărui program îl dăm în cele ce urmează. I. P. S. Mitropolit Nicolae a fost invitat să participe la acest congres și i s'a dat un punct în program la 12 August. Programul e alcătuit cu tehnică superioară și o precizare a scopului acestui congres, care va intra în istoria străduințelor pentru unirea bisericilor. În cele ce urmează, dăm programul lucrărilor și propunerile de soluție.

PROIECT DE PROGRAM

Lausanne (Elveția) 3—21 August 1927

Aceste pregătiri le-a făcut Comitetul de Continuare la Berna în August 1926 și Comitetul administrativ în ședințele următoare la

Sectele în România

— Incheeri dintr'un studiu al dlui inspector general școlar, V. Păcală —

Istoria noastră e un lung pomelnic de suferințe și jertfe grele, de sbuciumările de fiecare clipă ale atâtor generații de mucenici. Istoviți, dar nebiruiți, am ajuns la capătul drumului. Roata, fierul, furcile au nimicit până la una toate va lorile sufletești, dar n'au putut distruge puterea credinței noastre străbune. Iată pentru ce am susținut, că muceniceasca lege românească — și când zic lege românească înțeleg și pe cea ortodoxă, și pe cea greco-catolică — se confundă cu însuși trecutul nostru: existența poporului român e însăși religia lui. Germanul, ungurul, englezul, pot avea orice confesiune fără a-și pierde naționalitatea; nu o pot înțelege însă, de ce românul când zice lege, nu înțelege numai o doctrină superioară oarecare, o revelație de origine divină, ci înțelege cu mult mai mult. Legea e însuși modul nostru de a fi și a simți; ea e însăși ființa noastră națională formată de atâtea sute de ani, împreună cu limba și neamul, și călită în focul tuturor suferințelor și jertfelor, de care poporul a avut parte pe acest pământ.

Ei bine, această lege e astăzi în grea suferință. Acolo unde altădată ardea în văpaie focul credinței, abia mai licăresc astăzi luminile unei convingeri religioase. În sufletele noastre, devastate de patimi, abia mai e loc pentru adevărurile evanghelice. Și ce e mai rău că ireligiozitatea se complică cu sectarismul, cea mai primejdioasă molimă socială și morală a veacului.

Te-ai fi așteptat, ca noi cei de astăzi, cari culegem roadele statorniciei în credință a înaintașilor, să simțim în noi mândria unei meniri istorice, să ne încordăm toate energiile pentru a face să svâcnească cu și mai mare tărie puterea credinței, acum stăpânitoare; să-i arătăm tot mai multă, tot mai mare dragoste acestei credințe, care a făptuit minunea, la care nimeni nu se mai aștepta, a salvării limbii și neamului. În loc de asta, sate și orașe trec cu duiumul la adventism, sabatism, inochentism etc. În provincii, pretutindeni, rândurile mulțimii au început să se agite într'un fel neobișnuit

și sectarismul a luat proporțiile unei calamități fără pereche.

S'a putut citi în ultimul timp că în unele sate ardelenne au fost terorizați, mai rău ca în vremi de teroare medievală, credincioșii bisericii strămoșești. În satele Moților au fost aduse cete de jandarmi ca să pacifice de Paști populația asmuțită de speculatorii anarhiei.

Sectele, ce au țâșnit numai acum de curând din haosul rusesc și american, cutoresc tot mai sufocant Banatul și Crișana. Imprecațiile împotriva «legii păcătoase» curg cu nemiluita. Elevii, în masă, au refuzat, chiar în fața mea, să se roage după rânduiala bisericii și să se închine sfintei cruci, după cum mâne vor refuza să jure, sub steagurile țării, credința acestei patrii, pe care nu sânt aplecați să o servească.

Am văzut cu uimirea și revolta ce ți le provoacă aberațiile neașteptate cazul, care luminează o întreagă situație, dela Toplița, satul natal al I. P. S. Patriarhului. Din prilejul cercului cultural al învățătorimii din regiune s'a dat acolo o serbare școlară, la care a fost chemată să asiste întreaga obște satească. Și lucru de necrezut. Din acest mare sat de peste 13 mii locuitori nu s'a simțit îndemnat să vină la școală ca să asculte frumoasele producțiuni ale elevilor și povețele învățătorilor nici o suflare, nici un părinte, dar absolut nici unul. În schimb, miile de săteni s'au dus să privească cum se botează în baltă, desbrăcați de haine și de rușine, 48 de «mukkări», nu cei dintâi și, de sigur, nici cei din urmă ratăciți ai satului.

Iată câteva fapte și câteva perspective.

Valul de anarhie religioasă va crește înainte, exasperant. Rândurile propagandiștilor, cari băjbăie împrejurul bisericilor noastre, se îngroașă, iar broșurile și revistele protejate de capitaluri obscure, care caută să sfarme ideologia tradiționalismului, sânt asvârlite pe piață în număr tot mai mare.

Dar acestei acțiuni criminale, acestor atentate la energiile naționale, noi ortodocșii cu toate partidele, cu toți oamenii de carte, cu toată oficialitatea, ce opunem alta decât o protestare platonicească? Mai mult chiar. În România se găsesc indivizi și ziare, care neagă existența acestor maldii sufletești sau arată primejdia sectarismului drept o invenție clericală.

Am citit chiar scrierile unor bărbați de seamă, patrioți buni altfel, cari cer să se lase câmp liber ideilor sectare.

Să luăm seama noi toți, în grija că- rora e pusă soarta acestui neam și acestei țări! Nici existența neamului, nici războaiele glorioase, nici mărirea țării nu se datoresc atât mulțimii gloanțelor și granatelor, cât mai ales tăriei sufletești a acelora cari, sub pavăza sfintei cruci, s'au repezit asupra parapetelor. Să luăm seama! În fiecare clipă poate bate pentru noi ceasul unor socoteli mari, poate veni ziua, când goarneau vor chema din nou pe flăcăi spre granițele amenințate.

Atunci turma mukkarilor, a nazarenilor, sabatiștilor, a inochentiștilor și a tuturor internaționalilor de pripas nu se va înscrie printre apărătorii drepturilor neamului. Și închipuiți-vă, ce bine le va fi seducătorilor lor, atunci când în spațiile apărării militare, se va organiza o puternică opoziție anarhică, când soldații vor refuza jurământul, când întunecul se va coborî în sufletul românilor, lăpdați și sub stratul gros al apatiei nu va mai trăi nici un sentiment, nici o virtute națională... Atunci vor întinde ei amândouă brațele să culeagă ce-au semănat pe toate cărările, sub ochii noștri și cu îngăduința vinovată a noastră a tuturor.

În fața acestei primejdii înfiorătoare, toate puterile de rezistență ale neamului trebuie mobilizate. În această luptă de renaștere religioasă, înaintea celorlalți trebuie să pășească mai întâi clerul. Iar alături de clerici să vină imediat învățătorii neamului.

Opera de salvare să stea în cultură, dar nu o cultură de adulare, o cultură străină, ci o cultură creștină, cu rădăcini în sufletul nostru, o cultură, prin care să se așeze temelia trainică a dragostei de neam și de țară, o cultură de entuziasm pentru legea sfântă prin tributul sângelui a sutelor de generații de mucenici. În atmosfera de anarhie religioasă, care a învăluit pământul țării noastre, să facă să reînvie spiritul bătrânei noastre legi și să se reclădească, solid și puternic, acel fond pe care se sprijinește întreaga noastră structură sufletească.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

New-York. Comitetul de continuitate se va întruni la 30 Iulie 1927 și la 1—2 August ca să aranjeze definitiv acest program, care va fi înaintat Conferenței.

Subiectele Conferenței:

1. Apelul de unire.
2. Solia Bisericii către Lume: Sf. Evanghelie.
3. Ființa Bisericii.
4. Mărturisirea comună de credință a Bisericii.
5. Preoția Bisericii.
6. Sf. Taine.
7. Unitatea Creștinătății și legăturile de unitate în bisericile existente.
8. Dispoziții în vederea continuării lucrărilor Conferenței.

Subiecte în afară de cele cuprinse în programă, se pot introduce în orice timp printr-o cerere scrisă de cel puțin trei membri având consimțământul Comitetului organizator, precum și consimțământul a două treimi a majorității Conferenței.

Perioadele Conferenței:

Perioada primă 3, 4, 5, 6 Aug. serviciul deschiderii.

Subiectele I, II, III și IV, cu ședințe plenare. Perioada a doua: August 8, 9, 10, 11.

Subiectele I, II, III și IV, cu ședințe în secțiuni. În 11 August rapoartele către ședința plenară. Perioada a treia: August 12, 13, 15.

Subiectele V, VI, VII, ședințe plenare.

Perioada a patra: August 16, 17, 18.

Subiectele V, VI, VII, ședințe în secțiuni. Rapoartele în 18 August către ședința plenară. August 19, 20. Subiectul VII, afaceri mixte. August 21. Incheierea festivă.

Mercuri, 3 August 10—11 a. m. slujbă de deschidere în Catedrală. Dela 11:30—1 ședința plenară în aula Universității. Patru vorbiri de deschidere de câte 15 min. de vorbitori aleși despre Subiectul I. Dela 4—6:30 p. m. Dr. Garvie prezintă programa și planurile de procedare. Canonicele Bate vorbește despre materialul pregătit de către Comitetul de studiu, aprobat de Comitetul de continuare, pus la discuție și despre afacerile administrative pentru Conferență.

August 4, 5, 6 și 12, 13, 15, ședințe plenare. 9:40—9:55 a. m. rugăciune în aula Universității, în care timp ușile vor fi închise. 10

am.—1 pm. adrese de câte o jumătate de oră de referenți designați, cari introduc în subiectul zilei. 4—6:30 p. m. Rezumarea în zece minute a desbaterilor de dimineață de către un referent designat. Discuție liberă despre subiectul zilei, vorbitorii se vor limita la 5 sau 7 minute.

Referenți designați. Comitetul încredințat cu selecționarea vorbitorilor, cari introduc subiectele de discutat, s'a întrunit în Londra la 15—16 Decembrie 1926, sub prezidenția lui Dr. Garvie și a stabilit tabloul provizor. Numele se vor trece într-o ediție viitoare a programei.

Traduceri. Limbile oficiale ale Conferenței sunt: franceză, germană și engleză. Adresele de câte o jumătate de oră de introducere despre subiectele II—VII vor fi tipărite și date spre distribuție în aceste trei limbi și vor fi trimise celor patru vorbitori, cari se vor succeda spre a avea timp suficient a-și pregăti materialul; și ca traducătorii să le poată traduce oral și ca rezumările adreselor și desbaterilor să se poată traduce de fiecare în limba proprie.

Ședințele secțiilor la 7, 9, 10, 11 și 16, 17, 18 August. Conferența poate alcătui atâtea secții

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ctitor Nicolae N. Ionescu și soția sa Ecaterina, din Brașov — Alte ofrande —

Evlavioșii, adevărații creștini, d-nul **Nicolae I. Ionescu**, pro urist la fabrica românească de locomotive și vagoane în Brașov, și soția sa **Ecaterina**, dăruiesc spre înfăptuirea sfintei și măreței lucrări dela Sâmbăta de sus, județul Făgărașului, suma de **zece mii de lei** și se înscriu astfel între ctitorii Mănăstirii brâncovenești; aceiași vrednici credincioși ai ortodoxiei mai dăruiesc pentru mănăstire altă mie de lei în numele copiilor lor minori **Paraschiva și Nicolae**.

Cucernice rugăciuni se vor înălța dela altarul sfântului lăcaș către cel Atotputernic, să dăruiescă generoșilor donatori, — cari și la alte prilejuri și-au manifestat dragostea pentru instituțiile bisericii noastre, — cea mai perfectă sănătate pentru ei și-și putea continua mulți ani în aceeași direcție o activitate atât de morală și înălțătoare.

Cu plăcere înregistrăm, între sumele mai însemnate, și contribuția Prea Cucerniciei Sale, părintelui protopop **Emilian Stoica**, dela Sighișoara, înscris în fruntea listei sale cu patru mii de lei.

Au contribuit:

D-na **Ecaterina** și dl **Nicolae N. Ionescu**, procurist la fabrica românească de locomotive și vagoane din Brașov 10,000

Copiii minori ai acestora, **Paraschiva și Nicolae** 1000

Următorii preoți din protopopiatul Sighișoara:

Emilian Stoica, prot. Sighișoara . 4000

Ilarion Enciu, paroh, Hendorf . 1000

Aurel Zichil, paroh, Feleag . . 1000

Aurel Stoicovici, paroh, Mihai-Viteazu 1000

Nicolae Marcu, paroh, Săcel . 1000

Constantin Medrea, catehet la Sighișoara 1000

Dumitru Pulca, paroh, Criș . . 1000

Aurel Nanu, par.-adm., Odorhei . 1000

Romul Pulca, paroh, Saschiz . 1000

Ioan Popa, paroh, Vidacut . . 1000

Ioan Todoran, paroh, Teline . . 1000

Ilie Taropa, paroh, Jacul rom. . 1000

George Dănilă, par. Boiu mare . 1000

Ioan Dan, paroh, Șoard 1000

Nicolae Doctor, paroh, Vânători 1000

Romul B. Doctor, cap. Vânători 1000

Teodosie Ganea, paroh, Albești 1000

Chirion Muntean, paroh, Apold 500

Ioan Dobre, paroh, Retiș 500

Ioan Hârtoagă, paroh, Daia . . . 500

Moise Flităr, paroh, Șapartoc . 500

Următorii preoți din protopopiatul Mercurea:

Avram S. Pecurar, protopop la Mercurea 2000

Ștefan Morariu, paroh, Cunța . 2000

Ioachim Evi, paroh, Armeni . . 1500

Ioan Dăian, paroh, Sângătin . . 1000

Ioan Popa, paroh, Apoldul-de-jos 1000

Nicolae Fara, par., Ludoșul-mare 1000

Ioan Crăciun, paroh, Șpring . . 1000

Romul Pop, paroh, Gârbova . . 1000

Nicolae Dobrotă, paroh, Poiana 1000

Aron Șerb, paroh, Poiana . . . 1000

N. Filip, paroh, Apoldul-de-sus . 1000

Ioan Preda, par., Apoldul-de-jos 1000

Ioan Muntiu sen., par. Cărpeniș 1000

Ioan Muntiu jun., cap. Cărpeniș 1000

Miron Muntean, paroh, Lupu . 1000

Moise Popovici, paroh, Bogatul 1000

Ștefan Medeșanu, paroh, Gusu . 1000

Samoil Sabo, paroh, Blaj 1000

Dumitru Panfiloiu, paroh, Jina . 1000

Nicolae Vlad-Stejar, par. Jina . 1000

Nicolae Ivan, paroh, Dobârca . 1000

Nicolae Secășanu, par. Cinade . 1000

Ioachim Marcu, paroh, Broșteni 1000

Valer Stănilă, paroh Păuca . . 1000

Ioan Stăngu, paroh, Boz 500

Ioan Pascu, paroh, Beșinău . . 500

Lei: 60,500

Suma de mai înainte Lei: 1.361,984

Suma totală Lei: 1.422,484

câte dorește; fiecare secție de fiecare subiect. Împărțirea în secții o fac membrii după chibzuința lor. Secția încredințată cu un subiect dat trebuie să aibă în sânul său persoanele invitate să introducă discuția subiectului pentru Conferență. Un membru dintr-o secțiune, care dorește să ia cuvântul despre subiectul din altă secție, poate face aceasta înștiințând pe prezidentul secției la începutul ședinței. Fiecare secție va avea cea mai deplină libertate să-și aranjeze ordinea desbaterilor.

Fiecare secție își va designa comitetul de conducere, care va face întâiu raport la secție și pe urmă (August 11 sau 18) la plen despre subiectele date. — În caz că două sau mai multe secții ar fi să trateze același subiect, fiecare își designează comitetul și raportorul pentru alcătuirea unui referat comun.

Rapoartele din secțiuni către Plen:

Acestea se vor face la 11 August despre subiectele I, II, III, IV și la 18 August despre subiectele V, VI, VII. Când ar fi nevoie de schimbări, Conferența le va deferi Comitetului de redactare pentru considerare și raportare.

Nici un concluz, înaintat spre adoptare la Conferență, nu va fi primit fără să întrunească unanimitate a celor prezenți sau nemine contradicte. În caz că un concluz nu atinge această măsură, Conferența va decide ce pași să se ia sau ce să se întâmple mai departe.

Prezidenți. Secțiile bisericești și geografice e de dorit să fie reprezentate după posibilitate la prezidenția ședințelor de dimineață. La ședințele de după prânz, la care se primesc rapoartele, Prezidentul permanent poate fi substituit printr'un președinte adhoc ales de Dsa.

Intruniri publice. În decursul Conferenței, după posibilitate vor fi cinci întruniri publice, Duminecă seara și odată la jumătatea fiecărei săptămâni.

Materialul preparat de subcomitete și aprobat de Comitetul de continuitate, pentru discuțiile Conferenței.

Programa oficială a Conferenței va conține numai fixarea timpului și locului întrunirii, numele funcționarilor Conferenței, inclusive Corpul presidial al sesiunilor separate, subiectele de discutat și numele vorbitorilor, toate celelalte

Dela sate

In luptă cu sectanții

— Din Satulung —

Între credincioșii mei, propriu zis, n'am sectanți. Muncitori de prin Maramurăș, angajați la tăiatul pădurilor, au adus însă și aici această boală, care, din fericire, nu pare a fi molipsitoare pentru credincioșii mei, întăriți și însuflețiți în strămoșeasca lege ortodoxă. Cu toate acestea, «paza bună păzește primejdia rea», așa că îndată ce am aflat, că între muncitorii pripășiți p' aici, sânt doi frați adventiști: o fată și un fecior, m'am dus în repezite rânduri la ei, și ne-am luat la vorbă fiecare cu sfânta Scriptură în mână. Îndârjirea, cu care-și apărau greșita credință, m'a pus în uimire; mai ales fata era de-o încăpățănare revoltătoare. Feciorul era mai mult la pădure, așa că abia de două ori am putut sta cu el de vorbă, dar era cu mult mai ascultător ca fata, și mai aplicat a reveni la pocăință. Mult timp lupta se părea nehotărâtă; sprijin puternic mi-a dat tatăl lor, un bătrân cinsit, care ținea cu tărie la legea veche și de aceea era în veșnică ceartă cu copiii.

Într-una din Dumineci, pe când tocmai terminasem serviciul, eată pe Moș Gavrilă că vine foarte necăjit și-mi spune, «că niște derbedei din Brașov, cântă cu fata lui fel și fel de cântece în casă la el», să-i dau ajutor ca să-i scoată din casă. Am trimis cliserul și epitropii să vadă ce este, după ei s'a luat și lumea care eșise tocmai dela biserică; ear «mădărit» când au văzut, că s'apropie lumea de casa pe care o profanau, au luat o la fugă prin grădină și pe câmp prin zăpadă până la genunchi și, în batjocura oamenilor, s'au dus la Brașov. D'atunci, n'am mai văzut picior de adventist prin parohie.

Nu mult după această pățanie, s'a întâmplat de feciorul s'a îmbolnăvit de pneumonie, și a murit. Faptul trist a impresionat adânc pe sora-sa, și ea, îndată după înmormântare, a revenit la religia noastră drept-credincioasă.

Luptă mai grea am cu un «student în bibliie», care este intendent la un sanatoriu de orfani, la 7 km. depărtare de comună. Acesta, fiind semidocht, este și mai încăpățanat în aberațiunile lui, și intru apărarea sa citează aproape tot Testamentul vechi, se'nțelege fără de nici un rost. Ceasuri întregi am stat la discuție cu acest rătăcit, și atât l-am sucit și învârtit, până ce ne mai având încotro, și-a luat refugiu la o apucătură, declarând, «că, va trece la biserica noastră, dacă-i voi dovedi că există suflet, și că este nemuritor».

După o săptămână ne-am întâlnit earăși. Cu dovezi din sfânta Scriptură, i-am demonstrat că există suflet și că-i nemuritor, dar nelăsându-se convins, i am dat să citească cărțile: «Despre suflet și nemurirea lui» de preotul Ne-delea Georgescu și «Chestiuni Vitale» de Fr. Thomas, în traducere de Cornilescu. — Se vede, că prea mult n'a înțeles din ele, și ca să scape din încurcătură, și-a cerut concediu și s'a dus la «mai marii» săi din Cluj, — de unde natural a venit și mai îmbăcsit de cum era, sfârșind prin a-mi spune, că nu l-am putut convinge.

chestii relative la subiectele de discuție se vor tipări la sfârșitul programei împreună cu astfel de hotărâri, cari nu trebuie socotite în categoria deciziilor oficiale sau a hotărârilor finale, ci simplu ca niște indicații pentru soluțiile subiectelor generale.

Decizia Comitetului de Continuare, Berna, 25 August 1926.

Introducere pentru programa de la Lausanne. S'a decis la Berna ca următoarea introducere să fie anunțată, fără titlu: Noi, membrii Conferenței mondiale pentru Credință și Organizație, mai jos iscăliți, în legătură cu acele Biserici, cari ne-au delegat aici ori cărora aparținem, ne-am întrunit în numele lui Dumnezeu. Noi credem că Duhul Sfânt a făcut să se miște inimile creștinilor din apropiere și depărtare de durerea desbinărilor dintre noi și le-a făcut să dorească unirea credincioșilor lui Hristos. Cu mulțumire am ascultat chemarea de a ne întruni laolaltă, cu umilință așternem lucrările noastre în grija Provedinței divine, și încrezători în povățuirea Duhului Sfânt purcedem la cercetarea subiectelor pregătite pentru Conferența noastră.

În decursul acestor discuții l am făcut de-a venit într-o Duminică la biserică, și deși prea rar pot sta de vorbă cu el, totuși sper, că în cele din urmă să l conving de rădăcirea în care a orbecat. —

Am scris aceste cazuri din viața mea pastorală, ca s'arăt, că lupta față de singuraticii sectanți, dusă cu stăruință și cumpăt, în cele mai multe cazuri poate să dea rezultate îmbucurătoare. Dar repet, ceea ce am zis de altădată, că în această luptă cu sectanții, trebuie să avem și concursul binevoitor al autorităților.

Pr. Zenovie Popovici.

+ Preotul Constantin Morariu

(1854—1927)

A dispărut un neobosit lucrător în via Domnului, un iubitor părinte nu numai al credincioșilor săi bucovineni, ci al tuturor românilor din cuprinsul larg al țării întregite.

Constantin Morariu era tipul preotului adevărat: blând la vorbă, înzestrat în cel mai înalt grad cu darul d'a răscoli sufletele ascultătorilor prin cuvântările sale pline de miez, cu scrisul cumpănit și iscusit; în loviturile grele ale sorții totdeauna înarmat cu resemnarea bunului creștin, ear în zilele de noroc și biruință făcând mai mult binele altora, decât pe al său propriu...

Născut în Mitocul Dragomirnei la 1854, urmează la școala satului, apoi la Suceava; terminând liceul studiază teologia la Cernăuți; absolvând studiile teologice în 1878 se căsătorește, în același an e hirotonit și ajunge cooperător la Toporăuți, mai târziu la Cernăuți, unde în 1893 înființează gazeta *Deșteptarea*, cea mai bună foaie populară în Bucovina; timp de 3 ani și jumătate a redactat-o aproape singur, încurajat de distinsul său unchi, neuitatul mitropolit Silvestru Morariu. În Cernăuți n'a ajuns să fie numit paroh, căci — fiind prea bun român — se opunea la numirea guvernului vienez... Și astfel, trece ca paroh la Pătrăuți pe Suceava, unde din 1896 și până la 1917 își dedică toate forțele sufletului în munca de păstorie a credincioșilor săi. A scris nenumărate broșuri și cărți de cuprins religios, care s'au răspândit în toate părțile locuite de români.

În anii de pribegie, când în 1917 trebuia să părăsească Bucovina, a scris și propovăduit la *Luminătorul* din Chișinău.

După unire, preotul Morariu este numit consilier consistorial, trecând în anul 1926 la pensie.

A scris mereu și a publicat, până în clipa din 16 Martie 1927, când vrednicul și harnicul părinte a închis ochii pe veci, în urma unei pneumonii.

Prin iubirea credinței și a poporului său, prin activitatea sa nentruptă și binecuvântată, preotul Constantin Morariu și-a asigurat locul neperitor în istoria bisericii și a neamului nostru.

Ușoară fie-i țărâna!

Manifestație culturală

— O mare întrunire a reprezentanților vieții noastre culturale în capitala țării —

În scopul promovării culturii naționale, spre consolidarea și propășirea statului român, s'a desfășurat, la București, în ziua de 20 Martie 1927, o măreață manifestație făcută în jurul partidului național-liberal.

Numeroase delegațiuni de intelectuali, membri ai corpului didactic de toate gradele, scriitori, ziariști, artiști etc., s'au prezentat în cursul dimineții la clubul partidului, unde au fost primite de dl *Ion I. C. Brătianu*; ear la ora 1 s'au întrunit în sălile dela Eforie, la banchetul organizat în onoarea șefului partidului, peste trei mii de persoane din toate unghiurile țării: profesori universitari, secundari, primari și alți fruntași ai vieții culturale românești.

Sosirea dlui *Ion I. C. Brătianu* în sală e salutăată cu urale entuziaste.

Au luat cuvântul dnii: *Ion I. C. Brătianu*, *Dr. C. Angelescu*, *G. Bogdan-Duică*, *I. Simionescu*, *Pâr. Arhimandrit Dr. Vasile Stan*, *R. Căndea*, *Corneliu Moldovanu*, artistul *Demetriu* și mulți alții.

În cuvântarea sa, dl *Brătianu* arată, că puterea de muncă trebuie astăzi concentrată tot mai mult în *direcție culturală*. Oratorul continuă: «Astăzi, când, în locul regatului de ieri, trebuie să purtăm grija României-Mari, datorită noastră sporește în raport cu noua însemnătate, dobândită în lume, de neamul și de statul nostru și încă mai mult crește în raport cu ceea ce țara noastră poate și trebuie să înfățișeze în viitor. Voim o viață de civilizație obștească, puternică și armonică, întemeiată pe cultura maselor populare, înviorată și dezvoltată de conștiințele, concepțiunile și străduințele elitei inteligenței și a artelor, care, prin știință și inspirație, constituie pretutindeni progresul umanității, acel progres, la care voim să participăm, cât mai intens, la care pretindem să contribuim în raport cu facultățile, de care știm că dispunem. În această străduință, școala de toate gradele trebuie să fie ajutată și completată printr-o atmosferă culturală generală, care să pătrundă cât mai adânc în masele poporului și să înconjoare viața omului muncitor pe toate tărâmurile și în tot cursul ei. Învățământul superior de tot felul trebuie pus în măsură, ca, prin corpul său profesoral, prin institutele și laboratoarele, prin bibliotecile, muzeele și atelierile, prin cercetările și publicațiunile sale, să radieze tot mai intens și mai luminos. El trebuie să găsească în toate treptele organismului școlar puterile de muncă și de lumină necesare, ca, prin solidarizarea tuturor, opera de educație și de instrucție să fie cât mai rodnică. La această operă trebuie să se unească toți fruntașii vieții intelectuale și artistice, toate instituțiunile, care prin natura lor, pot s'o ajute și s'o completeze. În această operă de cultură, ne invită, în România Mare, cu deosebită stăruință, și nevoia trainică a consolidării interne, căci de dânsa depinde soluțiunea deplină și definitivă a chestiunii minorităților. Atunci vor fi cu desăvârșire stabilite raporturile între

ele și neamul nostru, când opera noastră culturală va face să dispară prejudecata, creiată de vrăjmași, a vremurilor trecute, care le-a îngăduit să socotească, că se află în fața unui popor, ce le este inferior prin facultățile sale de civilizație. Când dela o graniță la cealaltă se va fi făcut, luminoasă și nediscutabilă, superioritatea culturii naționale, adevărata viață de încredere și de frăție va fi asigurată între neamurile chemate de soartă să trăiască și să se desvolte împreună, contribuind fiecare cu facultățile și munca lui la propășirea obștească». —

Vorbitorul termină închinând în sănătatea membrilor învățământului de toate gradele, a fruntașilor intelectualității și artei românești și le urează muncă spornică pentru cultura națională.

Cuvântarea l. P. C. Sale Arhimandritului *Dr. Vasile Stan*, directorul Școlii Normale «*Andrei Șaguna*» din Sibiu, este următoarea:

Domnule președinte, Domnilor, — Mă simțesc onorat, și în același timp fericit, că pot și eu să spun câteva cuvinte la această serbare.

Mă simțesc onorat, pentru că sărbătorirea dui *Ion I. C. Brătianu* de către pionierii cărții și culturii românești iese din cadrul sărbătorilor de ocazie ale unor personalități distinse și se îmbină fericit cu cele mai dramatice, dar și cele mai hotărâtoare și mai norocoase evenimente din viața neamului nostru.

Și sânt fericit, dlor, pentru că am și o misiune: de a exprima și cu acest prilej sentimentele omagiale ale Mitropoliei ortodoxe a Ardealului și ale tuturor așezămintelor ei culturale, bărbatului de stat, care a prezidat ca primul sfetnic al Tronului, închegarea României între granițele sale firești.

Dlor, între biserica ortodoxă din Ardeal și între surorile ei din principate a fost totdeauna, pedesupra Carpaților despărțitori de trupuri dar nu de suflete, o vie circulație de simțiri și de idei. Și această circulație a ținut trează, chiar în cumpenele celor mai cumplite vremuri, *conștiința unității noastre*.

Când a dat Dumnezeu, de românii ardeleni au scăpat de iobăgia ungurească, ear biserica lor ortodoxă și-a câștigat autonomia prin străduințele celui mai înțelept ierarh, *Andrei Șaguna*, și când au început să crească așezămintele culturale ale acesteia, ca florile într'un câmp pustiit de furtuni înveselindu-i monotonia de mai nainte, în aceste așezăminte a început să bată același ritm sufletesc, ca și la Iași, ca și la București; uneori mai lent, alteori mai vioi, dupăcum era și apăsarea dușmanului mai înverșunată, ori mai domoală. Ritmul însă rămânea același totdeauna. Același în biserica ortodoxă, același în școlile ei confesionale fără multă strălucire exterioară, dar în interior cu intensivă viață românească, același în miile de preoți și învățători crescuți în ele și pentru ele, același în masele largi ale credincioșilor.

Stabilită odată această armonie a sufletului românesc, putea Austria să ne duc feciorii pe câmpurile ei de luptă, căci sufletul rămânea acasă nepăsător la învingeri ca și la înfrângeri, doar singură jalea mamei îi însoțea! Când însă *Vodă Alexandru Cuza*, prin dubla sa ale-

Subiectul I: Apelul de unire. (Propunere de rezoluție):

Că această Conferință dorește să cheme pe toată lumea creștină la o căință profundă pentru desbinarea Bisericilor și la mai mari și mai hotărâte străduințe pentru unirea creștinătății. Conștienți că numai cele mai adânci motive sunt adecvate să ne inspire astfel de străduințe, și să le facă efective, îndeamnă pe toți creștinii să-și aducă aminte:

a) de învățătura N. Test. că Biserica are să reoglindească unitatea lui Dumnezeu;

b) de impulsul Sf. Duh înăuntrul Bisericii și în inimile noastre, care ne îndeamnă azi la unire;

c) de ținta Domnului, că prin Biserica sa lumea necreștină are să fie convertită, o țintă care mai ales în considerarea puterii și violenței forțelor antagoniste de azi, poate fi realizată numai printr-o biserică închegată și unită.

Subiectul II: Solia Bisericii către lume — Sf. Evanghelie.

1. Solia Bisericii către întreagă omenirea e Evangelia, făgăduită și pregătită și întrevăzută

în Vechiul Testament, desăvârșită în T. N. prin venirea lui *Isus Hristos* și proclamată lumii prin propovăduirea Apostolilor săi.

2. În Centrul evangheliei stă însuși *Isus Hristos* Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, care prin viața Sa, prin moartea și învierea Sa, a răscumpărat omenirea și ne-a dăruit viața eternă.

3. Evangelia aduce oamenilor prin *Isus Hristos* și prin învățătura Sa o revelație a lui Dumnezeu însuși, ca Tată al nostru și a datorințelor noastre și a speranțelor noastre de filii ai lui Dumnezeu și de frați în familia Sa.

4. Evangelia oferă întregii omeniri iertare de păcate și viață veșnică în *Isus Hristos*, Domnul nostru; fiind «puterea lui Dumnezeu spre mântuire», pentru slobozirea din păcate și spre transformarea întregii vieți omenești, individuale și sociale întru deplină mărire a lui Dumnezeu.

Subiectul III: Ființa Bisericii.

1. Societatea credincioșilor în *Isus Hristos* e înfățișată în T. N. ca Biserica viului Dumnezeu, trupul lui *Hristos* și Templul lui Dumnezeu.

2. Că Dumnezeu e întemeietorul ei, *Isus*

Hristos e capul ei și Duhul Sfânt dăătorul ei de viață, care constituie credința generală a tuturor creștinilor.

3. Adesiune generală se va da următoarei definiții despre ținta Bisericii: Scopul divin al Bisericii e de a fi organul, prin care *Hristos*, prin Duhul Sfânt, împacă pe oameni cu Dumnezeu prin credință, extinde suveranitatea lui Dumnezeu prin voințele lor, le împarte sfințenia sa și-i unește în iubire și slujire.

4. Există deosebiri însemnate, ce e drept, în privința ființei Bisericii, după cum atenția creștinilor e concentrată asupra bisericii văzute sau asupra ideii Bisericii nevăzute, și asupra experienței actuale a Bisericii sau asupra comunității ideale.

5. Aceste deosebiri privesc deopotrivă teoria despre Biserică precum și practica societăților creștine. Dacă s'ar întreba, cine sunt membrii Bisericii, răspunsurile pot varia, potrivit uneia sau alteia dintre aceste concepții cari predomină.

(Sfârșitul urmează).

gere de Domn, unia Moldova cu Muntenia; când Ion C. Brătianu proclama independența și regatul, acest suflet tresare de mândrie și de mari doruri și era alătura de plăsmuirii unirii și independenței. «Hora Unirii» și «Hora Plevnei» erau cântate de școlarii și flăcăii satelor noastre cu aceeași înțelegere tainică, ca și de Moldoveni și Munteni.

Ear când în sfârșit grandomania ungurească de mână cu trufia nemțească aprinse focul rășboiului mondial, parecă ingerul Domnului ni a șoptit, că se apropie clipa istorică răvnită de moși și strămoși cu setea cerbului, și... sufletul e în gardă! Ne pleacă flăcăii în toate direcțiile rozei vânturilor, pe câmpurile de luptă ale răposatei monarhii austro-ungare, le jeleam viețile irosite înzadar pentru scopuri străine, dar sufletul Ardealului românesc nu era acolo. Acest suflet gemea în colibe de acasă, ear când și România își aruncă sabia în cumpăna rășboiului, era alături de Regele Românilor și de înțeleptul său sfetnic Ion I. C. Brătianu, era în tranșee alături de vitejii dorobanți și vânători, plângând la înfrângeri și exaltându-se de gloria Mărăștilor și Mărășeștilor.

Când astfel este sufletul ardelenesc, modelat în parte covârșitoare așa de biserica ortodoxă și așezăminte ei culturale, este atât de firesc — nici nu mi pot închipui altfel — că reprezentanți ai culturii românești din Ardeal se află în număr considerabil, totdeauna și în tot locul, unde pot aduce omagii și exprima grațitudine marelui român, dlui Ion I. C. Brătianu, pentru marea sa înfăptuire: adunarea tuturor românilor sub gloriosul sceptru al Majestății Sale Regelui Ferdinand.

Noi ardelenii prezenți și considerabilul număr al acelor, cari din cuvioase pricini nu sânt aici, așa vedem, că în epopeea eroică a încheării neamului nostru, în centrul evenimentelor glorioase, sânt cei doi Brăteni cu același nume: tatăl și fiul. Ei sânt eroii. Faptele lor, deși distanțiate în timp, formează o singură, o unică acțiune, în care se împărechiază armonic idealismul și o scrupuloasă înțelegere a realităților, înțelepciunea și prevederea, cumpătul și îndrăzneala înfăptuirilor mari, culminând în sublima încoronare a Regelui tuturor românilor la Alba-Iulia.

De aceea, de ce ne-am sîii, a ne închina cu venerațiune memoriei tatălui și a încunajura pe fiul cu recunoștință, cu caldă și respectuoasă dragoste?

Inchin întru sănătatea dlui Ion I. C. Brătianu, urându-i dela Dumnezeu viață îndelungată și depline puteri trupesti și sufletești, spre a realiza încă o dorință a neamului: să desăvârșească cu înțelepciune ceea ce cu înțelepciune a înfăptuit!

Nr. 2922/927 Ep.

CIRCULARĂ

«**cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhidieceza ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu.**

Direcțiunea generală a Poștelor, Telefoanelor și Telegrafelor, întocmind lucrările pregătitoare în vederea îndeplinirii formalităților cerute pentru aducerea în țară a depozitelor de numerar și titluri pe cari supușii români le au depuse la Cassele poștale de economii din Viena și Budapesta, — aduce la cunoștință, că acei supușii români cari au revendicări față de cele două Casse de economii, să se adreseze Oficiului poștal din localitatea unde se află supușii interesați, pentru a obține relațiunile convenite pentru îndeplinirea formelor legale, în vederea aranjării acelor revendicări.

On. oficii protopresbiterale și parohiale sânt poftite a se conforma acestei dispozițiuni, în ce privește eventualele pretenziuni ce ar avea unele din bisericile și instituțiunile noastre bisericesti față de Cassele de economii din Viena și Budapesta.

Sibiu, 22 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Meditație

— La împărtășirea preoților —

De câte ori veți mânca din pâinea aceasta și veți bea din paharul acesta, moartea Domnului o vestiți, până ce va fi venit (I. Cor. 11, 26).

Pribeag, copleșit de greutate și necazuri, este omul în viața pământească din leagăn până în mormânt.

Mulți cârtesc împotriva greutăților acestora fără a și da seamă că tocmai printr'insele se apropie omul de Dumnezeu, sub povara lor ni se pleacă genunchii în fața atotputerniciei dumnezeiești, de unde așteptăm toată darea cea bună și tot darul desăvârșit. Sub povara lor, ca o rază dătătoare de tărie, pătrunde în sufletele noastre îndemnul preînnoirii sfântului mister euharistic, lăsat nouă de Mântuitorul, drept aducere aminte de patimile Sale pentru noi, prin cuvintele rostite la sf. cină: «Aceasta să o faceți întru pomenirea mea», ear Sf. Apostol Pavel (I. Cor. 11, 26), zice: «De câteori veți mânca din pâinea aceasta și veți bea din paharul acesta, moartea Domnului o veți vesti până ce va fi venit».

Sf. cuminecătură, — trupul și sângele lui Isus Hristos, aduse jertfă pentru noi, — este foc care arde patimile și mistue greul păcatelor. Ea ne primenește sufletele îmbrăcându-ne în haina luminoasă a nădejdi.

Golgota suferințelor ne încredințează că, precum Hristos, numai jertfindu-se pe sine, a putut elibera pe om din osânda morții sufletești, tot astfel și noi, numai jertfindu-ne poftele trupesti, vom putea ridica sufletul deasupra celor lumești și trecătoare.

Era în preajma zilelor azimilor jidovești. Gloată mare de popor se strânsese în Ierusalim, din toate părțile locuite de fiii lui Israil. Printre mulțimea ce furnica pe străzile orașului, era și Isus zis Nazarineanul, cel sârbătorit înainte cu 4 zile, la intrarea sa în Ierusalim, înconjurat de ucenicii Săi, martorii învățăturilor și minunilor Sale. Ciudată privește! Deoparte strălucirea, podoaba și mărirea din afară a fariseilor și cărturarilor, — de altă parte umilința și sărăcia exterioară, întemeiată pe o mare bogăție sufletească, a lui Isus și a ucenicilor Săi.

Când umbra nopții se coboră peste oraș și furnicarul de lume se liniștea, când fariseii și cărturarii poporului se adunară la sfat, la casa arhierelui Caiafa, spre a se înțelege: cum să-l prindă cu vicleșug pe Isus ca să nu se răsvrătească poporul care-l recunoștea de fiu al lui Dumnezeu, pe atunci, într'un foisor dela marginea Ierusalimului, se pregătea cină pentru Isus și ucenicii Săi, în preșeara răstignirii Lui. «Cu dor am dorit să mănânc cu voi Paștile, înainte de pătimirea mea», (Luca 22, 16).

Bunul Mântuitor, care a venit să slujească lumii, își lăpădă haina, și se încinse cu un ștergar. Luând ligheanul cu apă, spălă pe rând picioarele ucenicilor și le șterse cu ștergarul. Această spălare era simbolul curățeniei interne; dar ucenicii stau uimiți, neputând pătrunde în taina din această spălare. — Văzând Isus nedumerirea ce frământă mințile lor, El zise: «Voi îmi ziceți Domnul și învățătorul, și bine ziceți. Pildă v'am dat vouă ca și voi să faceți cum eu am făcut, căci nu este sluga mai mare decât Domnul său».

Astfel, curăți trupesti, dar nu toți curăți și sufletești, înconjoară masa pregătită pentru cină, având în mijloc pe Isus. Cu durere în suflet privește El la ucenici și-și oprește privirea asupra lui Iuda Iscarioteanul, a ucenicului trădător...

Prin mintea lui Isus trec făptuirile cele așteaptă. Vede pe Iuda amăgit de arginții arhierilor cum îl dă în mâinile ucigașilor. Vede pe arhierii, fariseii și cărturarii, cum caută măruri mincinoase împotriva sa, spre a ațâța poporul și pe Chesarul. Vede mulțimea de popor care înainte cu 4 zile îl întâmpinase purtând în mâni semnele biruinței și cântându-i «Osana», ear acum, în locul ramurilor verzi, ținând sule și gesticulând, ea cere osânda Lui: «Răstignește-l!». «Nu Isus să fie eliberat ci tâlharul Varava»...

Pătrunde Isus, cu mintea Sa dumnezească, până la Golgota, locul de osândă. Vede calea suferințelor sub povara crucii ce se pregătise pentru tâlharul Varava cel eliberat. E atât de grea povara crucii, o simte, căci ea poartă toată greutatea păcatelor și osânda pentru păcatele omenirii. Simte, pe fața-i udată de sudori și

sânge, năframa miloasei Veronica, simte înțepăturile cununei de spini, pusă în batjocură pe capul Său, și picurii de sânge ce curg din înțepăturile de pe fruntea Sa. Simte piroanele, palmuirile, bicele, oțelul și fierea cu care va fi adăpat în momentul, când sufletul i se va topi de sete. Aude hulele și batjocurile multimei care-i înconjoară crucea, pe care curge sângele Său scump isvorât din coasta străpunsă de suțul Longin și din ranele piroanelor...

Ucenicii îl văd îngândurat, — dar ei tac. După aceasta Isus își înalță ochii spre cer, binecuvântă pâinea și frângându-o, o dă ucenicilor zicând: «Luați, mâncați, acesta este trupul meu care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor». În această cină și în aceste vorbe sfinte zace misterul sfintei cuminecături, preînchipuind crucea de pe Golgota, pe care se va răstigni, sbătându-se în dureri trupul Său pironit pentru a ne fi hrană veșnică întăritoare și vestitoare a bunătății dumnezeiești.

Dupăce îndeamnă pe ucenici să veșnicească amintirea jertfirii sale sub forma pâinii și a vinului: «Aceasta să o faceți întru pomenirea mea», descopere planul lui Iuda Iscarioteanul, care, văzându-se demascat, pleacă, se pierde în întunerecul nopții, și merge drept la curtea arhierelui Caiafa, unde era sinedriu jidovesc, și zice: «Ce mi veți da mie, și eu îl voi da pe El vouă?».

Isus, întristat, grăește ucenicilor, zicând: «Fiul omului se va da în mâinile oamenilor păcătoși». «Intristare veți avea pentru mine, însă întristarea voastră întru bucurie se va schimba». Voi veți plânge, ear lumea se va bucura, dar îndrăzniți, eu am biruit lumea». «Eată vine ceasul și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale sale și pe mine singur mă veți lăsa, dar nu sânt singur, că Tatăl cu mine este», (Ioan, 16, 33).

Li a dat apoi Isus ultimele sfaturi de iubire, pe care avea să fie întemeiată reciprocitatea spirituală și solidaritatea cu Isus, cerută în cuvintele: «Rămâneți întru mine, și eu voi rămânea întru voi».

De atunci și până astăzi biserica, urmând poruncii lui Isus, reîmpropătează în mintea noastră jertfa vieții trupesti a Fiului lui Dumnezeu, prin misterul transsubstanțialității și rescumpărarea omenirii din blestăm prin propria sa viață.

«De câteori mâncați pâinea aceasta și beți paharul acesta, moartea Domnului o vestiți, până când va veni».

Sf. cuminecătură ne transpune sufletește la cina cea de taină, împreună cu Hristos, de aici pe calea grea a suferințelor, pe drumul crucii, până sus pe Golgota, la umbra crucii udată de scump sângele Răscumpărătorului neamului omenesc. Sfânta cuminecătură ne reamintește toate suferințele pe care Isus, ca om, le-a suferit pentru noi, — ele nu sânt altceva, decât simbolul celei mai mari iubiri ce ni-o putem închipui.

Fraților slujitori la sf. altar al Domnului, când stăm în jurul sf. disc și sfântului potir, așteptăm primirea în trupul nostru a însuși Mântuitorului nostru sub forma pâinii și a vinului. Să închinăm, la rădăcina crucii lui Hristos, pe care s'au spălat păcatele omenirii, ca, prin cântă și se spele și ale noastre.

Precum lucrul scump, rămas dela un părinte iubit răposat îl privești cu drag și îți deșteaptă simțul iubirii și al respectului față de povețele lui, tot astfel și sfânta cuminecătură, lăsată nouă drept aducere aminte de patimile Sale pentru noi, deșteaptă în noi simțul de iubire și de adorare față de Hristos și Evanghelia Sa și dorul de traducere în fapte a dumnezeieștilor învățături, în toată viața noastră, până-ce venind, mirele Hristos în miezul nopții să ne afle priveghind în legea sa, să ne afle cu candelile credinții arzând în suflete, alimentate din belșug din untul de lemn al faptelor bune.

Să căutăm să fim, fiecare din noi, chivot aurit de Duhul, în care să primim pe Hristos. «Cerce-se dar fiecare pe sine și astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar; căci cine cu nevrednicie mănâncă și bea, osândă pentru sine mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului (II Cor. 28, 29).

În marea vieții, sântem aruncați în dreapta și în stânga de valurile mari ale păcatelor. Tu, Doamne, ești pacea și liniștea, Tu potolești valurile infuriate; intră deci și în sufletul nostru și-l liniștește, mângăie-l și-l întărește prin prezența Ta.

Ușile sufletelor noastre stau gata a Te primi, căci Tu ești hrana vieții. Tu te-ai jertfit din iubire pentru noi, ear noi, primindu-te, vedem firul lung al activității Tale mântuitoare, sfârșit cu tragicul morții, al jertfirii de bunăvoie, care până azi se perpetuiază la sfânta liturgie.

«Nu vă temeți, eu am biruit lumea. În-drăzniți și beți beutură nouă, nu din peatră atearpă, făcătoare de minuni, ci din isvorul ne-stricăciunii».

Incredințați de folosul mare al sf. mister euharistic, lăsați nouă spre pomenirea biruinței luminei Tale asupra întunerecului, acumă când gata sântem a Te primi, ue închinăm Ție și Te rugăm: De am căzut, scoală-ne; de ne învăluim în vâltoarea păcatelor, scoate ne la liman; de sântem răătăciți, condu-ne cu dreapta Ta, ear de sântem morți sufletește, înviază-ne, ca să fim împreună cu Tine, căci dacă vom vieți cu Tine, vom și învia cu Tine. Amin.

Pr. Er. Ticușan

Credincioșii ortodocși din Mercurea Ciucului, în lipsă de biserică, asistă la sf. slujbă săvârșită într-o cameră a prefecturii. Enoriașii noștri de acolo, în frunte cu parohul local, au adunat până acum 600 de mii de lei, și speră să mai poată aduna cât ar trebui pentru ridicarea unui sfânt lăcaș. Este însă foarte regretabil că silințele lor nu întâmpină bunăvoință și sprijinul consiliului comunal din Mercurea Ciucului. Acest consiliu, compus în majoritate de minoritari, cu vechea mentalitate de asupritori, a respins până acum toate încercările românilor ortodocși de-a li se acorda terenul trebuincios pentru construirea unei biserici. Este vremea ca locul acestui consiliu să-l ocupe alt consiliu, capabil s'aducă o hotărâre dreaptă și înțeleaptă.

Dumineca celor bolnavi

Circulara cu Nr. 964 din anul 1926, dată de superioritatea bisericească cuprinde instrucțiunile necesare pentru îngrijirea bolnavilor în a doua Duminecă din sf. Post. Intenția autorității noastre bisericești a fost permanentizarea an de an a acestei datorințe în formă solemnă la care să contribuie moralicește și materialicește întreaga comunitate creștină dintr-o localitate. Scopul mai deaproape este a plini una din marile porunci ale creștinătății, anume de-a verifica prin iubirea cătră aproapele — iubirea cătră D zeu; a înfrăți și solidariza pe oameni; a demonstra caracterul activ al religiei creștine care ne arată raportul cu Dumnezeu prin credință, iar raportul cu societatea omenească — prin dragoste.

S'a constatat, că credincioșii noștri au primit cu adâncă mulțumire sufletească această dispoziție mai înaltă, — iar pentru cei bolnavi și în suferințe, participarea activă a semenilor lor prin cuvânt și faptă e poate cea mai mare binefacere și mângăere.

În afară de aceasta, Dumineca celor bolnavi cu rugăciunile prescrise în și afară de biserică, predica, sf. Maslu, colecte etc. — sunt o armă mai mult și o metodă de evanghelizare. Cercetând pe cei bolnavi la patul de suferință, plinind una din frumoasele și creștinești fapte ale milosteniei cătră trup — contribuim la însănătoșirea sufletească, din care poate urma cu multă ușurință și însănătoșirea trupestă.

În orașul Sibiu, Dumineca celor bolnavi a fost un nou prilej de elevare sufletească. Preoțimea din centru în echipe în această zi a săvârșit un misionarism, stabilind mai dinainte un program de activitate.

În Catedrală s'a slujit Sf. Liturgie cu predică în legătură cu însemnătatea zilei și cu marea poruncă de-a iubi pe aproapele nostru.

La spitalul civil, în presară s'a slujit Vечernia de 3 preoți, mărturisindu-se bolnavii, iar Duminecă Sf. Liturgie cu predică și cuminecare bolnavilor. Răspunsurile liturgice au fost date de corul școlii normale. După masă Sf. Maslu.

La spitalul civil și la Ospiciul de boli mintale — acelaș program. S'au distribuit cărți de rugăciuni — iar la spitalul civil, la ospiciul de alienați și la căminul orașului unde sânt adăpostiți bătrâni neputincioși, li s'a dat o rație de hrană în plus, fructe și prăjituri.

Pentru sutele de bolnavi a fost o zi de adâncă mângăere sufletească, un nou prilej de întărire în credință și o speranță mai mult de însănătoșire sufletească și trupestă.

Președintele Statelor Unite nu poate fi catolic?

Revista Christian Register — din Boston-America s'a adresat către 15 reviste de seamă religioase cu întrebarea: *Poate un catolic adevărat să fie ales președinte al Republicei* și în special guvernorul Smith, care aspiră la președenție, poate fi luat în combinare?

Unsprezece reviste au răspuns categoric: *Nu*. Celelalte patru n'au răspuns încă.

Ziarul: *America* organul Bisericii catolice din Statele unite, făcând comentariul răspunsurilor, scrie: «Întrebarea în chestiune privește o situație foarte serioasă. Cele 11 răspunsuri, cari vin de la diferite secte, între cari Episcopaliile nu intră, afirmă că membrii Bisericii catolice stau sub o dublă obligațiune de loialitate către Biserica lor și către constituția țării. Însă Biserica în mod oficial ori neoficial cere membrilor săi o singură loialitate către țară și constituția ei. Aceasta trebuie să fie decisivă. Dar, durere, aceasta nu se recunoaște!».

Comentând acest răspuns o altă revistă, care a dat răspuns că president al Statelor Unite nu poate fi un catolic, spune: Pentru că Biserica romano-catolică are o istorie, care nu poate fi trecută cu vederea.

Apoi citează doi canoniști catolici americani, pe Dr. O. A. Ryan și pe iezuitul Moorhouse Millar, ale căror scrieri poartă: imprimatur-ul Cardinalul Hayes. Numiții canoniști în capitolul: «Statul și Biserica» expun punctul de vedere din Enciclica Papei Leo XIII astel: «Statul nu e obligat numai să se îngrijească de religie, dar trebuie să recunoască *religia adevărată, care este cea catolică*. Aceasta e singura situație logică». O altă enciclică a aceluiaș Papă despre: «Catolicismul în Statele Unite», arătând că e în situație înfloritoare spune: Biserica catolică e capabilă să dea roduri și mai bogate, acordându-i-se deplină libertate, mai ales când ar fi favorizată de legi și având patronajul autorității publice». Decretarea catolicismului de religie a statului e nuzuința catolicilor — spune Ryan. În privința celorlalte Culte, canoniștii Ryan se exprimă astfel: «Ele pot fi tolerate în cadrul familiei și chiar și în public la ocazii, presupunând că nu produc scandal nici perversitatea credincioșilor».

Conceptia catolică e că Statul posedă autoritate în cele civile, iar Biserica are suveranitatea conducerii spirituale, stând de asupra Statelor și a neamurilor, îndeplinind misiunea dată de Hristos apostolului Petru.

Indignarea provocată de astfel de interpretări ironate e justificată. Anul trecut cu ocazia Congresului euharistic dela Chicago, delegatul papal a spus cu emfază: E primul prilej când America vede pe Hristos (Corpus Domini) la ceeace toți necatolicii au răspuns: *Blasfemie!*

Folosul minunilor lui Isus Hristos pentru noi

— Meditație —

Evangelia de azi ne amintește faptul, când Isus Hristos a vindecat pe un surdo-mut. Dacă ne am întreba: de ce Isus Hristos a săvârșit astfel de minuni, vom răspunde că Isus Hristos voia prin aceasta să vie în ajutorul celor asupriți și să-i mângăie în necazuri.

Mântuitorul, afară de aceasta, avea și un motiv mai de căpetenie: A venit în lume nu pentru câțiva oameni, ci pentru toți fără deosebire. De aceea, în cele ce a făcut pentru unii prin săvârșirea minunilor, a avut în vedere întreg neamul omenesc. Dorința lui Isus Hristos este să mântuească pe toți și să fie de folos tuturor. Această țintă o avea în vedere la tot pasul Său și în tot ce a pătimit.

Care este folosul minunilor lui Isus Hristos pentru noi? Isus Hristos prin minunile sale ne-a făcut posibilă și mai ușoară: 1. credința în El, și 2. iubirea față de El.

Punctul I:

Mântuitorul nostru Isus Hristos prin cuvintele Sale a adevărit de nenumărate ori că este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat. El a zis: «Eu și Tatăl una sântem», (Ioan 10). «Celce M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl», (Ioan 14). În templu, în fața mulțimii, a grăit că El este nu numai Mesia cel făgăduit, ci este

totodată și Fiul lui Dumnezeu. Iudeii n'au voit să creadă cuvintele Sale, ci le-au socotit ca ocară.

Dacă Isus Hristos s'ar fi mărginit la cuvinte ca să-și dovedească dumnezeirea, oamenii nu l-ar fi crezut. Isus Hristos însă a dovedit cu fapte că este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat. A adevărit-o prin minunile săvârșite. De aceea zice: «De nu fac lucrurile Tatălui Meu, să nu-Mi credeți Mie; ear de fac, deși nu-Mi credeți Mie, credeți lucrurilor; ca să cunoașteți și să credeți, că Tatăl este întru Mine și Eu întru El», (Ioan 10).

Cine e în stare, cu un simplu cuvânt, să vindece boale? Cine e în stare să cârmuească natura prin voința sa? Numai Dumnezeu, Stăpânul naturii, o poate face. Acelaș lucru l-a făcut Isus prin puterea voinții Sale: a prefăcut apa în vin, a liniștit viforul și undele mării, a înmulțit pâinea, săturând mii și mii de oameni, și prin cuvântul Său a restabilit sănătatea multora. Isus Hristos, prin faptele Sale, a documentat dumnezeirea Sa. În sfârșit, cine este în stare a zdrobi puterea duhului viclean și a-l goni din oameni? Numai Dumnezeu, ca stăpân al tuturor lucrurilor. Această faptă a făcut-o Isus Hristos cu puterea Sa proprie și ni-a arătat că El este Dumnezeu adevărat. Apostolul Ioan zice: «Sânt încă și altele multe câte a făcut Isus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris», (Ioan 21).

Dumnezeirea lui Isus Hristos este evidentă din nenumărate mărturii.

Isus Hristos are cuvinte aspre despre necredincioși: «Cine nu crede, se va osândi». Adecă cel necredincios se osândește pe sine însuși. Pentru necredință nu există scuză, cum zice și Apostolul Ioan: «Lumina a venit în lume, și celce voește poate să o vadă; celce nu o vede, acela cu o împotrivire își închide ochii săi înaintea luminii, și astfel este asemenea diavolului care preferă mai bine întunerecul iadului, decât lumina cerului».

Punctul II:

Isus Hristos prin minunile Sale ne face mai ușoară iubirea față de El. Isus Hristos săvârșea minuni, ca să ajute pe oameni în suferințele lor. Eră cineva fără vedere, fără auz sau fără grai, sau fără vreun membru, — Isus Hristos în mod minunat pe toate le vindeca. Altul zăcea bolnav, Isus Hristos li reda sănătate. N'a existat nici un fel de suferință omenească, pe care n'ar fi ajutat-o prin minune.

Prin săvârșirea minunilor și-a arătat față de noi iubirea dumnezeiască. Isus Hristos prin minuni a ajutat pe toți cei ce căutau ocrotire, fără deosebire de stare socială și avere. Cel mai mic și cel mai mare era ascultat cu iubire și ajutat; nici pe păcătoșii cei mai mari nu-i alunga dela Sine, ci le arăta iubire prin aceea că li însănătoșea în cele trupesti și în cele sufletești. Dacă ne gândim cât de binevoitor, milostiv și iubitor era Mântuitorul nostru aici pe pământ, tot așa trebuie să ni-l închipuim și acum în mărirea Sa dumnezeiască.

Isus Hristos se bucură și acum, când păcătoșul se apropie cu căință și încredere de Dânsul, care fără deosebire pe toți ne cheamă: «Veniți către Mine toți cei osteniți și însărcinați, și Eu vă voi odihni pe voi», (Matei 11).

Într'adevăr, n'am avea în inima noastră sentiment uman, dacă n'am iubi însăși iubirea. Cuvintele apostolului Pavel zic: «Celce nu iubeste pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatemă», (I Cor. 14).

Dar cred că nu se va găsi nimeni dintre noi la care s'ar putea referi aceste cuvinte îngrozitoare ale apostolului; din contră, pe noi toți ne vor încuraja cuvintele de iubire ale apostolului față de Isus Hristos: Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos, necazul sau strămtoarea, sau goana, sau foametea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia? Nu. Nici moartea, nici viața, nici înger, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, dar nici o altă faptură oarecare nu poate pe noi să ne despărtească de dragostea lui Dumnezeu care este întru Isus Hristos, Domnul nostru, (Rom. 8). Amin.

Lidarh.

Pentru oficiul poștal din Bățanii-mari, județul Treiscaune. Abonații noștri din partea locului ne scriu, că nu primesc, decât foarte neregulat, ziarul nostru ce li se trimite săptămânal cu poșta. Invităm autoritatea chemată să binevoiască a lua măsurile trebuincioase și a face rândululă.

Nr. 1484/1927 Bis.

Aviz**pe seama oficiilor protopopești și parohiale**

Ministerul de Justiție cu adresa din 5 Noemvrie 1926, Nr. 84086 face cunoscut «că permite ca magistrații să facă parte ca membri în corporațiunile bisericești însă numai pe 6 luni cel mult, după expirarea cărui interval de timp, față de prohibițiunea expres dictată de articolul 126 din legea pentru organizarea judecătorească, va fi nevoit a refuza ori ce autorizațiune de această natură, toți magistrații urmând a se retrage din corporațiunile bisericești.

Deciziunea aceasta a Domnului Ministru de Justiție se aduce la cunoștința publică spre știre și conformare cu observarea, că magistrații nu pot fi aleși în corporațiunile bisericești.

Sibiu, la 28 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.**Act de mulțumire**

Comitetul «Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu» aduce și pe această cale cele mai călduroase mulțumiri institutului de credit și economii «Albina» din Sibiu pentru suma de Lei 5000.— votată de adunarea generală a institutului din 12 Martie a. c. pentru scopurile culturale și de binefacere ale Reuniunii.

Sibiu, 26 Martie 1927.

Prof. N. Colan
prezident.Ștefan Duca
secretar.**INFORMAȚIUNI**

Consiliul Arhiepiscopesc al Arhidiecezei noastre a ținut în 28 Martie a. c. ședință plenară sub prezidiul I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului Nicolae. Dintre obiectele tratate remarcăm cererea d-lui Ioan de Preda de-a fi desărcinat de postul de jurisconsult al Consiliului arhiepiscopesc pe care l-a îndeplinit timp de 49 ani. Din acest prilej I. P. S. Sa în cuvinte calde a ținut să accentueze marile servicii, pe care luminatul jurist și devotatul bărbat al neamului, le-a adus bisericii noastre într'un lung șir de ani, stându-ne la îndemână cu sfaturile sale în chestiuni dificile în trecutul mașter al bisericii noastre, când se cerea multă prudență pentru a apăra instituțiile și autonomia bisericii noastre. Pentru prețuitele servicii li exprimă mulțumita sa și a Consiliului arhiepiscopesc, dorindu-i dela bunul Dumnezeu încă mulți ani în deplină sănătate până la cele mai adânci bătrânețe. Consiliul l-a desărcinat din postul de jurisconsult, care a fost încredințat d-lui Dr. Nicolae Schiau, avocat în Sibiu.

† Const. Sandu-Aldea, scriitorul mult citit, membru al Academiei, director al școlii superioare de agricultură dela Herăstrău, a încetat din viață în 21 Martie 1927 în vârstă de 53 de ani și a fost înmormântat Miercuri în cimitirul Sf. Vinerei din București. Literatura, Academia și școala, pierd pe unul din cei mai falnici reprezentanți. Odihnească în pace!

Dela societatea „Sf. Gheorghe” din Codlea. Ni se vestește, că societatea sf. Gheorghe a tinerimii adulte din Codlea, protop. Bran, desfășoară o rodnică activitate prin manifestările sale de ordin cultural. Cu ocazia unei producțiuni teatrale, ținute zilele trecute, s'a vândut un număr însemnat de cărămizi, și anume în suma de 1500 lei, pentru refacerea sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus. Pildă cu atât mai vrednică de urmat.

† Generalul Nicolae Logojan. Miercuri, în 29 Martie 1927, a fost dus la locul de veșnică odihnă, însoțit de tot ce are Sibiul mai ales, generalul de brigadă I. r. Nicolae Logojan de Caransebeș, încetat subit din viață, în 27 Martie, în vârstă de 72 de ani.

Înmormântarea vrednicului și regretatului general, care era unul dintre fruntașii vieții publice sibiene, s'a făcut după ritul ortodox, în cimitirul orașului, slujind Părintii prot.: Ios. Serafim, I. Dăncilă și Em. Cioranu. Au rostit cuvântări calde, sincere și înduioșătoare: Păr. Ios. Serafim, compatriotul său bănățean, ear din partea armatei dl colonel Marcovici.

Defunctului i s'au dat toate onorurile militare cuvenite rangului său. Afetul, tras de șase cai, purta corpul neînsufiețit al generalului. Un detașament de trupă, și ofițerii garnizoanei locale, în frunte cu dl general comandant de corp, Cihoski, însoțeau rămășițele pământești ale celui plecat dintre noi.

Domnul să l primească în locașurile cele veșnice!

Liceul de fete «Domnița Ileana» din Sibiu. Consiliul de miniștri, în ședința sa din săptămâna trecută, a autorizat ministerul de instrucție să exproprieze, din proprietatea primăriei Sibiu, două terenuri necesare clădirii liceului de fete «Domnița Ileana».

Pedeapsă meritată. Adventistul Iohann Bauer, acuzat de vătămare adusă religiei ortodoxe și preoșimii noastre, a fost condamnat de consiliul de război al corpului 2 armată la un an închisoare și 50 mii lei amendă. Asistența a primit verdictul cu vie satisfacție.

Impozit pe cei nensurați. După exemplul lui Benito Mussolini, guvernul dela Budapesta plănuiește introducerea impozitului pe celibatari. Toți cei nensurați până la 40 de ani, vor fi supuși unei dări, care se va întrebuița pentru sprijinirea familiilor sărace și cu mulți copii.

ȘTIRI LOCALE

Corul cehoslovac „Smetana” din Pilsen, vizitând țara noastră, a dat aseară, Joi, un mare concert în sala Urania, sub conducerea dirijorului prof. Bohdan Gselhofer, un distins virtuos pianist. Societatea corală «Smetana» a participat la multe concursuri internaționale și a obținut, în orașele apusului, succese strălucite, câștigând adese și marile premii. Pentru întărirea raporturilor culturale între România și Cehoslovacia, corul cehoslovac de bun renume întreprinde o serie de concerte în România, sub auspiciile fundației «Principele Carol» și a secției sale «Cântarea României». Societatea se compune din 38 membri, profesori, artiști etc., și cultivă în turneele sale, începând dela 1901 și până astăzi, în special muzica vocală cehoslovacă, atât cultă, cât și populară. Interpretarea bucărilor muzicale din întregul program este mai pe sus de orice elogii. Publicul sibian, entusiasmă, a resplătit cu nesfârșite ovaduri pe iubiții oaspeți și mari artiști din Cehoslovacia, în dorința de a-l mai putea admira cât mai curând în mijlocul nostru.

Ședință literară la «Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu» se ține Joi în 7 Aprilie a. c. la ora 8 seara în localul propriu din str. Brukental 17. Comitetul.

Convocare. Președintele Uniunii camerelor de comerț și industrie a convocat pentru ziua de 10 April 1927, adunarea generală ordinară a comercianților și industriașilor din orașul și județul Sibiu spre a proceda la alegerea pe un termen de 4 ani a membrilor consiliului de administrație. Alegerea se face în Sibiu, în palatul primăriei. Votarea începe la ora 8. Fiecare membru alegător este dator să prezinte președintelui biroului electoral cartea sa de legitimație.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Chiliasmul sau Milenarismul, expunere și critică dogmatică, de Vasile Loichița, Cernăuți. Un vol. de 61 pagini. — Cuprinde, în partea întâi, originea, ființa și istoria chiliasmului; în partea a doua: critica chiliasmului vulgar și eretic, și a celui spiritual și creștin. Autorul, unul dintre cei mai activi profesori universitari, arată, în Cuvântul înainte al acestui studiu, că tratatele noastre românești mai mari de teologie dogmatică specială dau prea puțină importanță rătăcirii chiliasme, și de aceea află necesar să se limpezească această problemă. În lupta pentru combaterea și stavilirea sectarismului, studiul dela Cernăuți poate sluji ca bun ajutor preoșimii, ear studenților noștri dela universități și academii ca îndemn de pregătire la apostolatul care li așteaptă. — Cartea se poate comanda la Librăria Pavel Suru, București, Calea Victoriei 73, și dela Librăria Diecezană, Caransebeș, (Județul Severin). Prețul Lei 40 și porto poștal.

Nr. 174—1927 prot.

(35) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I, Gușterița, protopopiatul Sibiului, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Întregire dela stat, conform coalei B.

Folosirea sesiunii parohiale de 32 jug.

Casă, curte și grădină parohială.

Lemnele de foc se vor primi dela comună.

Venitele stolare uzitate în parohie.

Reflecții îndreptățite la acest post sânt pofuți să și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Din ședința consiliului parohial, ținută la 13 Martie 1927.

Tralan Petrișor
președinte.Iacob Moldovan
notar.

Văzut:

Emilian Cioran
protopop.

(38) 1—3

Publicațiune

Comuna bisericească ort. română Deva, jud. Hunedoara, dă în întreprindere prin licitațiune publică, în oferte închise, restaurarea bisericii ort. române, servind de bază suma de Lei 2.550.000.—.

Ofertanții vor înainta ofertele lor Oficiului protopopesc ort. din Deva până la 10 Aprilie 1927 ora 11 a. m. când se va ținea licitația și desfacerea ofertelor.

La licitație se vor avea în vedere condițiunile stabilite de Consiliul parohial cuprinse în caetul de sarcini, care se va putea vedea precum și planul și devizul, zilnic între orele 10—12 la oficiul protopopesc ort. român din loc (Str. Șaguna Nr. 2).

Deva, la 17 Martie 1927.

Consiliul parohial.

Nr. 676—1927 prot.

(39) 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Chirpăr, protopopiatul Agnitei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B, cu folosirea ecleeiei 7 jug. cat și 25—26 jug. cat. ce se vor da prin reforma agrară din pământul propriu al bisericii ortodoxe din loc, cu privire la care nu s'a finalizat încă chestia. În posesiunea celor 7 jug. cat. poate intra nou alesul paroh imediat.

Dela fiecare familie de român câte o ferdăla cucuruz sfârmit, și dela fiecare familie de neorustici câte o jumătate de ferdăla. Lemne pentru foc din pădurea comună și folosirea casei și curții parohiale cu supraedificatele, ca șură și grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sânt pofuți a-și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termenul legal subsemnatului oficiu protopopesc, și să se prezinte în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Agnita, la 9 Noemvrie 1926.

Ioan Alexandru
adm. prot.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

COMISIUNEA DE NATURALIZĂRI

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința acelor cari ar voi să facă vre o întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege:

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul Iohann Georg Maier, cetățean german de profesiune tipograf, domiciliat în Sibiu Calea Nocrichului Nr. 7, în baza actelor alăturate și notate pe contra pagină, am onoarea a vă ruga să binevoiți a-mi acorda cetățenia română.

Cu distinsă stimă

Iohann Georg Maier

(43) 1—1

Nr. 138/1927.

(36) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh clasa a III-a **Dâncul mic**, protopresbiteratul **Orăştie**, se publică concurs-repetiție cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea veniturilor preoțești dela stat și anume: 1. Casă parohială în stare corespunzătoare, de zid și padimentată. 2. Șură cu grajd pentru economie. 3. Pământ arător 13 jug. pentru cereale și nutreț. 4. Dela 128 case câte 1 ferdelă cucuruz

smicurat și stolele usitate pe cari consiliul parohial le-a fixat în ședința din urmă pentru orientarea concurenților.

Cei ce doresc să ocupe acest post, au să-și înainteze cererile de concurs însoțite de documentele de calificare, extras de bolez, atestat de serviciu etc. subsemnatului oficiu în termenul sus indicat și au să se prezinte în persoană ca să facă cunoștință cu credincioșii cântând sau celebrând în biserică.

Orăştie, 15 Martie 1927.

În înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Vasile Domșa,
protopop.

Enciclopedia Românăde **Dr. C. Diaconovich**

în III Tomuri

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15.—, plus spese de poștă Lei 5.—

Consumul „ROIUL DE ALBINE”, societate pe acțiuni în Sebeșul de jos**Convocare**

Domnii acționari ai consumului «ROIUL DE ALBINE», societate pe acțiuni, se convoacă la

a VII-a adunare generală ordinară

pe ziua de **Sâmbătă în 23 Aprilie 1927**, (Sfântul George) la ora 3 p. m., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Statorirea numărului acționarilor prezenți și acțiunilor reprezentate.
3. Raportul direcțiunii și comitetului de supraveghiere pe anul 1926 și darea absolutului.
4. Hotărâre asupra bilanțului și împărțirea profitului curat.
5. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.
6. Urcarea capitalului social și construirea unui local propriu.
7. Alegerea funcționarilor.
8. Închiderea adunării generale.

Dacă la această adunare nu se prezintă acționari în numărul prescris de art. 22 din Statute, respective art. 26 din Statute, în 4 Mai 1927 la ora 3 p. m. se va ține o nouă adunare generală, care va lua hotărâri, oricare ar fi numărul acționarilor prezenți, conform art. 23 din Statute.

Sebeșul de jos, la 7 Februar 1927.

Direcțiunea.

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acționari, cari sunt trecuți în registrul societății ca acționari cu 6 luni înainte și cari cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la cassa institutului acțiunile scrise pe numele lor, respective pe ale acelorora, cari îi reprezintă, împreună cu plenipotența (§ 17).

Activa.**Bilanț general la 31 Decemvrie 1926****Pasiva.**

Cassa — — — — —	4,148.99	Capital — — — — —	105,000.—
Realități — — — — —	70,000.—	Fond de rezervă — — — — —	42,599.81
Marfă — — — — —	51,316.18	Fond de binefaceri — — — — —	1,821.04
Diverși debitori — — — — —	99,527.08	Diverși creditori — — — — —	58,633.40
Anticipații — — — — —	2,712.—	Dividende neridicate — — — — —	2,765.—
Mobilier — — — — —	6,666.—	Profit curat — — — — —	23,551.—
	234,370.25		234,370.25

Cheltuieli.**Contul Profit și Pierdere****Venite.**

Spese — — — — —	13,201.70	Venit la marfă — — — — —	62,127.07
Salare — — — — —	7,250.—		
Impozite — — — — —	3,991.17		
Interese — — — — —	9,133.20		
Chirie — — — — —	5,000.—		
Profit curat — — — — —	23,551.—		
	62,127.07		62,127.07

Sebeșul de jos, la 31 Decemvrie 1926.

DIRECȚIUNEA:

(40) 1—1

Iosif T. Roman m. p., vice-președinte.

Toma I. P. Roman m. p.

Ioan Ad. Faor m. p.

Toma Teodosie Roman m. p.

Pamfil Mangu m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele societății.

Sebeșul de jos, la 24 Martie 1927.

Ioan Costea m. p.

Mihail Marian m. p.

Iosif Turcu m. p.

„FRUMOASA”, Intreprindere Industrială de Lemne s. a. din PETREȘTI**Convocare**

Domnii acționari ai s. a. «FRUMOASA», întreprindere industrială de lemne din Petrești, prin aceasta sa convoacă la a

III-a adunare generală ordinară anuală

care va avea loc la sediul societății în Petrești în ziua de **20 Aprilie 1927**, ora 3 p. m., cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Bilanțul pe anul 1926, raportul consiliului de administrație și a comitetului de cenzori, darea absolutului.
3. Distribuirea profitului net.
4. Fixarea jetoanelor.
5. Alegerea întregului consiliu de administrație și a comitetului de cenzori.
6. Eventuale propuneri.

Domnii acționari cari vor să participe la adunarea generală, sunt invitați a depune acțiunile la casieria societății în Petrești, cel puțin cu 3 zile înainte de adunare.

Petrești, la 21 Februarie 1927.

(37) 1—1

Consiliul de administrație.

Activa**Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1926****Pasiva**

Cassa în numerar	22,811.45	Capital societar	900,000.—
Fabrică de cherestea și instalațiuni	1,278,825.—	Fond de rezervă	25,265.04
Imobile	100,000.—	Cauțiuni	2,060.—
Cereale	2,926.—	Rezervă specială pt. creanțe dubioase	52,934.—
Inventar	1.—	Creditori	5,430,730.15
Marfă fasonată conform inventarului de depozit	4,175,192.55	Beneficiu:	
Debitori	961,133.38	report din anul 1925	7,367.95
	6,540,889.38	benef. net din anul 1926	122,532.24
			129,900.19
			6,540,889.38

Debit**Profit și Pierderi la 31 Decemvrie 1926.****Credit**

Rezervă specială pt. creanțe dubioase	28,834.—	Report din anul 1925	7,367.95
Amortizări	166,175.—	Beneficiul la cereale	2,926.—
Cheltuieli generale	620,121.04	Beneficiul brut la marfă	934,736.28
Beneficiu:			
report din anul 1925	7,367.95		
benef. net din anul 1926	122,532.24		
	129,900.19		
	945,030.23		945,030.23

Petrești, la 31 Decemvrie 1926.

Pentru contabilitate:
Toma Preiss m. p.

DIRECȚIUNEA:

Emil Maier m. p., președinte.

Victor Herzfeld m. p., director general.

Dr. Lionel Blaga m. p.

Dr. Ion Onițiu m. p.

Dr. Aurel Muntean m. p.

Dr. Emanuel Stern m. p.

Dr. George Măcelar m. p.

Dr. Petru Nicolaus m. p.

Verificat și găsit conform cu registrele.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Petrești, la 20 Martie 1927.

Dr. Ioan Elekeș m. p., președinte.

Ioan Rebeș m. p., expert-contabil.

Leo Ban m. p.